

Sygn. akt IV CNP 29/17

POSTANOWIENIE

Dnia 4 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie ze skargi M. S.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Najwyższego
z dnia 7 września 2016 r., sygn. III KK (...)
w sprawie Sądu Okręgowego w G.
z dnia 25 maja 2015 r., sygn. akt V Ka (...),
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 4 września 2017 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy - Izba Karna prawomocnym postanowieniem z dnia 7 września 2016 r., oddalającego kasacje obrońców M. S. i W. S. skazanych z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. - jako bezzasadne i obciążył skazanych kosztami postępowania kasacyjnego.

M. S. pismem z dnia 5 maja 2017 r., wniesionym osobiście, wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem wskazanego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Wprowadzenie przymusu adwokacko - radcowskiego podyktowane jest specjalistycznym i sformalizowanym postępowaniem przed Sądem Najwyższym

jako sądem prawa. Niezachowanie tego wymogu czynności procesowych, polegające na osobistym sporządzeniu skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przez stronę, nie może być sanowane i nie wymaga przeprowadzenia postępowania naprawczego. Nieusuwalna wada skargi wniesionej do Sądu Najwyższego przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej skutkuje koniecznością jego odrzucenia wprost bez wezwania do uzupełnienia braków formalnych na mocy art. 424⁶ § 2 k.p.c. (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia z dnia 16 stycznia 2009 r., V CZ 87/08, z dnia 8 października 2014 r., II CZ 53/14, z dnia 10 marca 2016 r., III CZ 7/16 - nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy stwierdzając, że skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem nie spełnia wymagań ustawowych, na podstawie 424⁸ § 1 orzekł jak w postanowieniu.

aj

r.g.